HANS HEMKOMST.

Verklighetsbild från västern.

Af Allan Macklin.

— — — Hittills hade han gått sin väg fram med raska, nästan brådskande steg; men plötsligt hejdade han sig, blef stående och lyssnade.

— Här — — ja, just här var det — —

Ur skogsdunklet till vänster ljöd forsens djupa, uthållande orgelton, den välkända, som kom alla hans hjärtas hemlighetsströngar att bäfva. Och här — just där stigen krökt sig rundt den stora cederns väldiga stam, — här hade han sagt henne sitt sista farväl; hit hade hon följt honom, hans unga hustru, då han för nära tre år sedan lämnade henne för att följa guldsökarnes stora folkvandring mot nordväst — till Alaska, det nya hemlighetsfulla landet, där lyckan hägrade för så många tusenden som hittills endast sökt men aldrig funnit den. Här hade han tryckt henne hårdt intill sig för sista gången — för sista gången känt hennes armar kring sin hals, hennes mjuka läppar mot sina i en lång, lång afskedskyss — och här var det hon stod då han ännu en gång vände sig om för att vinka en sista afskedshälsning innan han vek af uppåt stora landsvägen. — Ja, här stod hon — — lilla Dolly klängde sig fast vid hennes ljusblå bomullsklädning och den smärta gestalten afteckande sig som en blomma mot de unga lönnarnas ljusgröna bakgrund — hur ofta hade han icke sett den synen i drömmen sedan dess!

— Var inte orolig för mig, älskade! hade hon sagt med sitt strålande leende, fastän rösten skälfde en smula. Var inte orolig — jag kommer bara att gå här och glädja mig åt din hemkomst. Ett år — det går ju snart —!

Hans strupe sammansnördes och de breda skuldrorna häfdes konvulsiviskt. Han kastade sin packning — icke stort mer än en gammal urblekt gråbrun filt, hoprullad kring några nötta och trasiga klädespersedlar — på marken och sig själf där bredvid under den stora cedern.

— O, min Gud, min Gud! stönade han. Hon hoppades så mycket. Och nu släpar jag mig tillbaka som en piskad hund!

Han låg några ögonblick — hur länge visste han icke — framstupa, med ansiktet hvilande på armarna; därpå satte han sig upp och förde tankspridd, som af gammal vana, högra handen till bröstfickan — endast för att rycka till, stirra på den med en förvillad blick och åter låta den falla. Handen var blott en oformlig klump, ännu svept i tjocka bindor. Fingrarna — dem hade frosten tagit, en förfärlig vinterdag, däruppe i ödemarken. — — Skeppsläkaren på den amerikanska båt som återförde sju hundra utblottade guldsökare från Nome till Seattle, hade förklarat att de måste amputeras: han fick välja mellan dem och lifvet — — Lönade det mödan? — Men — han kunde icke alldeles uppge hoppet att få se henne ännu en gång — han kunde icke! — —

Han stirrade allt jämt på handen, nästan med ett uttryck af hat; det härjade, men ännu unga ansiktet talade om outsägligt lidande. Motgångar, missräkningar och umbäranden hade gräft djupa linier kring munnen, fårat den en gång så öppna och ljusa pannan, tryckt missmodets och nederlagets stämpel på hela gestalten. Och dock visste han med sig, att han hade kämpat tappert, att han hållit sig upprätt i det längsta. Det var tanken på henne som hållit honom uppe; nu, då den efterlängtade stunden var så nära, föreföll det honom som om det just varit denna tanke som pressat honom till jorden med centnertyngd. —

Efter en stund lyfte han vänstra handen till bröstfickan och drog fram ett bref, — nött, fläckadt, genomdränkt af vatten, men ännu läsligt. Det saknade datum, men han visste att det var skrifvet för ungefär ett år sedan, just vid denna tid. Säkert hade hon skrifvit många andra sedan dess. Men han hade ej befunnit sig i närheten af postvägarne samt för öfrigt städse bytt om vistelseort medan han långsamt arbetade sig fram till kusten från det inre af landet. Detta var det sista bref han mottagit hemifrån. Första och sista arket fattades — de hade stannat på valplatsen — hvirflats bort i den rytande snöstormen på den ödsliga, aflägsna stig som så när blifvit den sista han vandrat här på jorden. De guldgräfvare som upptäckt och räddat honom dessa tillskrynklade pappersblad, som de tagit ur hans stelnade händer. Under de förfärliga månader som följde hade åsynen af dessa blad ofta varit det enda som hållit honom uppe då han var nära att sjunka i förtvivlan.

En solstråle banade sig väg genom grenarna och föll på papperet. Hans blick följde långsamt raderna. Han kunde hvarje ord utantill, men själfva bokstäfverna voro honom kära. Hvarje rundning, hvarje liten karaktäristisk släng talade om henne, liknade henne, tyckte han — och hur oändligt mycket tyckte han sig ej kunna läsa mellan raderna! —

— — — bara vara vid godt mod och framför allt inte göra dig några bekymmer för vår skull, älskade, käraste! — Allt reder sig här i världen — Gud är förunderligt god och sänder alltid hjälp och vänner när de behöfvas. Som nu detta sista. Jag berättade dig om de där båda nya affärsmännen från Seattle, som hittade hit af en ren slump och sedan båda att få inackordera sig hos mig på ett par månader. De voro ute på fisketur här i bergsbygden, hade tält med sig oh tänkte "Campa' där det föll sig. Men sådant där har ju sina sidor, som du vet. Bästa fisket är ju här, nedanför fallet — och hur det var, så tyckte de att jag stekte laxöring så rent bedårande. Jojo men, en smula bättre än deras egna anrättningar tror jag nog det var; och en smula snygghet och hemtrefnad kan ju också kännas godt nog då man strapatserat tillräckligt. Slutet blef som sagdt att de stannade och till och med tycktes betrakta det som en stor nåd och godhet af mig att jag lät dem göra det, fastän de betalade mig så rundligt att jag rent skämdes att ta emot det. Hyggliga, älskvärda unga män äro de båda och isynnerhet den ene, mr Armstrong, har varit nästan som en bror mot mig och hjälpt mig både med råd och dåd. — Dolly är alldeles förälskad i honom. Han är en rätt bildad man, som läst åtskilligt och följt med sin tid — du kan nog tänka dig det smaker att få en liten fläkt från den civiliserade världen igen — — —. Det är i samråd med honom som jag beslutat att till våren rent af öppna ett slags litet turisthotell — eller rättare, en tillflyktsort för fiskare, jägare och fotvandrare, naturligtvis i allra största anspråkslöshet — men de snälla gossarne ha lofvat puffa för mig bland alla sina vänner och bekanta och redan själfva beställt rum under hela fisketiden. Låter det inte storartadt — säg? —

"— — Jag känner ditt sätt att hålla ut, älskade, att modigt strida i det allra sista, trots alla motgångar och svårigheter. Det är just du som gör mig orolig. Jag vaknar om natten och ser dig för mig — trött, utarbetad, kanske sjuk — långt från oss, som älskar dig, utan någon att luta det stackars trötta hufvud emot — åh! — jag längtar efter dig, jag sträcker armarna mot dig, jag drar dig till mig i tankarna, jag slutar dig tätt, tätt i min famn — känner du det inte — just nu, just i denna stund, i trots af alla bärg och dalar och ödemarker som skiljer oss åt —?

— — "Visste jag bara hvar jag skulle finna dig, så reste jag till dig! — Det kommer öfver mig sådan ångest ibland. Om du ändå skulle förlora modet till sist — —! — Ser du älskade, det får du inte göra — hända hvad som hända vill. Lifvet är fullt af möjligheter — och så länge vi ha hvarandra — — — Kom ihåg det! — Inte låta modet falla — aldrig, aldrig! — Antingen du lyckas eller misslyckas — det kommer ju på ett ut, jag vet att du gjort ditt bästa. Mer kan ingen göra. Har du lyckan med dig, så tacka vi Gud för det tillsammans — har du det inte, nå — då bära vi det modigt och gladt tillsamman, det också. Glöm bara aldrig att för mig betyda motgångar försakelser, missräkningar intet — så länge jag har dig. Tänk bara, hända hvad som hända vill — att jag vet att du gjort ditt bästa. Och kom hem snart, kom hem till mig! — —

— En tung, brännande tår föll på papperet — just på orden — antingen du lyckas eller misslyckas. — — Ack! — hon hade icke sett honom ännu. Först då skulle hon kunna fatta hvad olycka och nederlag ville säga. Han kom som en slagen och besegrad man. Skulle hennes glada tillförsikt kunna bestå det profvet? — Skulle väl hennes kärlek — — men nej, — han förmådde icke tänka tanken till slut —.

— Sitt bästa? — Ja, Gud var hans vittne att han verkligen gjort sitt bästa. Han hade kämpat till det yttersta, skulle ännu i denna stund hafva kämpat, om bara inte den usla, eländiga handen — — Han, rikemanssonen, "gentlemannen" till börd och uppfostran, hade fått lära sig hvad det vill säga, att arbeta i kapp med vana kroppsarbetare med starka armar och härdade muskler — att under timmar och dagar gräfva i den frostbundna, hårda jorden, med kläderna ömsom drypande af svett eller stelfrusna på kroppen — att efter månadslånga ansträngningar och kvalfulla växlingar af hopp och missmod finna allt sitt arbete förgäfves och "claimen" så godt som värdelös, under det att andra, endast ett stenkast därifrån, lugnt plockade tusentals dollars ur jorden. Han hade känt hvad det vill säga att ta miste om vägen — att under långa dagar och nätter irra omkring i den gränslösa hvita ödemarkens tystnad, för att till sist stupa af utmattning på den ändtligen återfunna stigen — — Och till och med då — sedan han vaknat ur den dödsliknande dvalan — hade han med uppbjudande af all sin viljekraft ryckt upp sig till nya ansträngningar, färdig att följa sina räddare till de rika nyupptäckta guldfält, hvarom ryktet talat. Och då kom det värsta — just som lyckan tycktes på väg att vända sig, då han verkligen tycktes ha funnit en gifvande åder — då måste han lämna arbetet på den nyss påbörjade claimen för att under namnlösa kval, faror, svårigheter och lidanden leta sig väg till kusten med sin förstörda, verkande hand. Hjälplös, febersjuk, nästan fullkomligt utblottad, togs han om hand af barmhärtiga människor och sändes österut med transportfartyget — — Ja, han hade gjort sitt bästa — men — hvad hade han väl vunnit därmed —? — Som en slagen man en hjälplös krympling skulle han ändå till sist återvända till henne! —

Tanken träffade honom som ett dolkstyng; han sprang upp, glömde af den under cedern kvarlämnade packningen, och skyndade vidare utan att rätt veta hvart han ämnade sig — — — Han kom att tänka på hur hon tagit det första slag, som träffade dem — den stora kraschen för fem år sedan, då det industriella företag hvari större delen af såväl hans som hennes förmögenheter varit insatt, gick öfver ända. — Han mindes hur hon kom till honom i biblioteket, där han satt och tänkte på hur han nog skonsamt skulle bereda henne på olyckan. Han såg ännu för sig den mjuka hvita dräkt, hon bar — och det blott ett par månader gamla barnet, ett litet mjukt, hvitt bylte, som hon höll i sina armar. Han såg hur hon hastigt kom öfver golfvet till honom, där han satt vid skrifbordet, och hörde hennes unga, frimodiga röst:

— Jag har nyss läst det i tidningen, älskade! —

— Men var inte ledsen — vi äro ju unga båda två och i detta stora landet finns ju alltid plats att börja på nytt! — Hon tystnade och såg på honom med fuktiga ögon; men han kunde icke tala. Då kysste hon barnet och tryckte det lilla mjuka ansiktet mot hans. —Säg pappa, Dolly, att han icke skall vara ledsen! — Det är ju vår nu, älskade, och härligt ute i skogarna! — Låt oss flytta ut till sommarstugan och odla grönsaker — sedan blir det väl alltid någon råd — bara inte förlora modet! — — —

— — Hvad var det? — Några skrattade alldeles i närheten — muntra röster ljödo genom skogen. Han tvärstannade och såg sig omkring, liksom väckt ur en dröm.

— Jo, han var framme. Där mellan de gleśnade stammarne, såg han den lilla upphnggningen, badande i solsken; där på den motsatta sidan låg blockhuset, timradt af väldiga stockar och med taket långt framskjutande öfver verandan. Allt var sig likt — — men mellan träden åt floden till skymtade några tält — grupper af enkla trädgårdsmöbler stodo här och där i skuggan och hängmattor voro uppsatta under de skyddande grenarna. En herre och en ung flicka lastade med fiskredskap, kommo just utför trappan och styrde kosan uppåt strömmen. Ett tennisnät var uppspändt på den öppna platsen framför boningshuset och några muntra ungdomar voro just inbegripna i ett liflitg spel. — —

Han ansträngde sina ögon — — Helen — var icke blond dem; han kunde ingenstädes upptäcka henne. Och plötsligt slog det honom, att han icke kunde, icke ville möta henne, omgifven af dessa främmande människor. Hon skulle — ja, kanske skulle hon blygas öfver honom inför dem — —. Han såg ned på sin slitna rock, sina illa medfarna stöflar, hela sin dammiga, nötta dräkt. Ja, sannerligen — han såg ut som en landstrykare — en tiggare — och hvad var han väl annat, då allt kom omkring —? —

Han skrattade bittert, vände på klacken och vek af på den lilla gångstigen, som mellan höga ormbunkar och ungskog förde ned till floden.

Vattnet hade ännu glaciärens kyla och friskhet. Han föll på knä nere vid stranden, sköljde ansikte, hår och hals och drack sedan ur handen; det styrkte och förfriskade. Sedan blef han länge stående och såg ned i vattnet, försänkt i djupa tankar — villrådig och tviflande.

— Det prasslade lätt bland buskarna; han vände sig hastigt om. Ett litet barn — en flicka — kom långsamt gående på den skuggiga gångstigen. Hon var barhufvud; den stora bredskyggiga halmhatten höll hon i handen och det vågiga håret, skiftande i guld och koppar, stod som en gloria kring det lilla rosiga, blomlika ansiktet. Hon kom varsamt smygande på tå, under det att hon ifrigt såg sig omkring åt alla sidor och då och då stannade för att lyfta på en ranka eller böja undan ett ormbunkeblad, så att hon kunde titta in i den svala skuggan där bakom; det föreföll som om hon sökte något.

— — Man kände igen henne — — håret och ögonen! Hans uthungrade hjärta började klappa så hårdt att han kände sig nära att kväfvas. Utan att betänka sig ett ögonblick skyndade han emot henne med framsträckta armar, ännu en gång glömsk af den stympade, förbundna handen.

— Dolly! ropade han ifrigt — min lilla Dolly! — Kom, kom! —

Barnet stannade och drog sig förskräckt ett steg tillbaka. Med ena handen grep hon ett fast tag i den korta ljusblå klädningskjolen — de stora ögonen uttryckte rädsla och motvilja. Fadern lät armarna sjunka; han vacklade till, som om han träffats af ett oväntadt slag.

— Var inte rädd, liten, — sade han långsamt. Jag är inte så farlig som jag ser ut. Jag — jag vill visst inte göra dig något illa.

Hon vände om och började hastigt gå uppåt stigen igen, under det att hon misstänksamt betratade honom öfver axeln och allt jämnt höll ett fast grepp i klädningskjolen.

— Dolly! — Han följde långsamt efter henne, dragen af en oemotståndlig makt; det unga fadershjärtat ropade högt inom honom, — Lilla Dolly —! — åh, vänta litet — ha inte så brådt om. Inte skall du vara rädd för mig! Se litet närmare på mig —! — Ja, du var så liten — men känner du inte igen mig ändå? — Jag brukade ju bära dig på armarna i timtal — just här i skogen — har du alldeles glömt det? — Till och med då jag fiskade, hade jag dig med mig — åh! — han log med tårar i ögonen vid hågkomsten. — Jag brukade binda dig fast vid en buske, så att du inte kunde krafla bort från ditt lilla täcke; jag hade dig med mig öfverallt. Kommer du alls inte ihåg det?

Hon hade stannat nu och stod och såg på honom med stora allvarliga ögon.

— Nej, — sade hon slutligen. — Nej, det kommer jag inte ihåg. Det var visst en annan liten flicka.

Han smålog och skakade på hufvudet.

— Inte med det håret och de ögonen, Dolly —! — Mammas hår och mammas ögon — åh, du lilla, lilla barn! —

(Slutas i nästa nummer).

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.

Ett bastigt och säkert botemedel för sjuk och nervös huvudvärk, ryggvärk, magpågor, nervositet, rastlöshet, sömnlöshet, reumatism, bladvärk. Innehåller ej opium eller morfin och medför ej några obehagliga efterverkningar, 25 losts för 25c. Fås hos apotekare, eller skickas af DR. MILES MEDICAL CO., Elkhart, Indiana.

Nyt fra Danmark.

Dødsfald i Kongo. Komandant i Kongostatens Armé, Holm, Søn af Gaardejer H., Skanderborg Mark, er død i Kongo efter at have faaet Laaret knust i en Træfning med de Indfødte.

Druknet. Under 3dje Dragonregiments 1ste Eskadrons Svømmeøvelser, ved Nørsminde forleden, druknede Rekrut No. 589 Dolmer fra Voldby ved Grenaa. Liget blev kort efter fundet, men alle Oplivningsforsøg var forgjæves. Den Druknede havde ligget paa Sygehuset det meste af den Tid, han havde været i Tjenesten, han led af en Hjertefejl.

En stor og glædelig Overraskelse fik Handelsmand i Nr. Tvede Niels Christiansen og Hustru forleden Dag, idet Ægteparrets 4 Sønner, som alle boer i Amerika, aldeles uventet traadte ind ad deres Forældres Dør. Den ældste Søn havde iffe været hjemme i 30 Aar. Ægteparret holdt for kort Tid siden Guldbryllup, og i den Anledning er det, at de 4 Brødre er blevne enige om at aflægge et 3 Ugers Besøg i Fædrenehjemmet.

Mælkeesporten til Tyskland. Til Jylland er ankommet en Repræsentant for tysk Mælkehandlerkreds for at søge oprettet Depoter ved mange forskjellige Stationsbyer til Steriliering af Mælk, som skal forsendes til Berlin og andre større tysse Byer. Sammen med en dansk Mejerimand har den tysse Repræsentant paabegyndt en Rundrejse for at indlede de fornødne Underhandlinger.

Skolebørn pr. Cykle gjennem Danmark. Den bekjendte Skole- og Videnskabsmand Dr. phil. Starcke, Kjøbenhavn, var i Rudkjøbing paa Gjennemrejse forleden med en halv Snes af sine Elever, med hvilke han foretager en Tur gjennem Danmark pr. Cykle. De startede fra Kjøbenhavn, og Turen er derefter gaaet gjennem Sjælland til Falster og Lolland. Fra Rudkjøbing gik Turen til Fyen og Jylland.

Fortjenstmedaillen, yistnok den mest imponerende danske Medaille, kunde forleden fejre et Jubilæum, idet det var 60 Aar, siden den indstiftedes, nemlig den 24de Juli 1845, paa hvilken Dag Kong Christian den 8de udsendte det kgl. Reskript, ifølge hvilket den blev til. Den danske Fortjenstmedaille har altid været og er ogsaa nu en saavel i Indland som i Udland høst anset Ordensdekoration, som i sine to Skiftelser, Guld og Sølv, har været baaren af en Mængde fremragende Mænd og Kvinder.

Dansk Kvæg til Afrika. Der er truffet Forberedelser til at udføre et betydeligt Antal dansk Kvæg til Ægypten; hvor en Kvægsygdom har bortrevet en stor Del af Kvæget. Der er truffet Forberedelser til om kort Tid at sende en Skibsladning til Alexandria og derfra op ad Nilen. Mulig vil der ogsaa kunne blive Afsætning for dansk Kvæg i andre Egne af Afrika, saaledes i Tysk Sydvest-Afrika, Kapstaden, Rhodesia og Transvaal, hvor der raser en lignende Kvægsygdom, som den, der har ødelagt Kvægbestanden i Ægypten.

En Opfindelse, hvorved Fyrbødere overflødiggjøres. Paa Helsingør Jernskibsværft har man konstrueret et automatisk Selvfyringsapparat. Det har den Fordel, at det overflødiggjør Fyrbøderne om Bord paa de Skibe, hvor det anvendes. Det bestaar af en Tragt, der fyldes med Kul; sukcessivt synker nu Kullene gjennem Tragtens Bund ned til Ildstederne. Apparatet, der hjemme kun er indsørt paa Gl. Carlsberg og Helsingør-Værftet, giver en Besparelse i Brændselsmaterialet af ca. 20 Procent. Endvidere har det den gode Egenskab, at Kullene forbrændes fuldstændig, saa at Røgen bliver ren og hvid.

Hans Maal røber ham. Kejserinde Eugenie, som nylig har gjæstet Danmark, har en dansk Kammertjener, en Jyde ved Navn Jensen; han var med sit Herskab i Kjøbenhavn, hvor han har en Broder. Selv har han aftjent sin Værnepligt i Garden under Prins Christian. Rent tilfældig kom han i Enkekejserindens Tjeneste, hvor han nu har været i 13 Aar. Det kneb endel for Jensen, der nu ikke i saa mange Aar har talt Dansk, at faa Munden paa Gled igjen paa Modersmaalet, men den jydske Mundart har han endnu beholdt, hvad enten han flydende parlerer Fransk, taler Engelsk, Tysk eller Italiensk.

Bornholms Andelsfrugteri vil blive oprettet i Rønne; der har i længere Tid raset en temmelig hettig Strid om det skulde bygges i Aakirkeby eller i Rønne.

Uheldigt Badested. Svendborg er ødelagt som Badested, efter at Villakvarteret har faaet sine Kloak- og W. C.-Afløb ud i Sundet. Vandet ved Badeanstalterne er til Tider saa forpestet, at det grænser til det skandaløse, at Folk gaar i Bad her. Man træffer hyppigt W. C.-Papir og andre mindre hyggelige Ting drivende her.

Opkjøb af Kvier til Rusland. En russisk Opkjøber sammen med Konsulent Sagtorph kjøbte forleden en Del Kvier paa Frederiksborg Egnen. Saaledes fik Gdr. P. Jensen, Orby, 270 Kr., for en Kvie, Gdr. Christen Christensen, Orby, 450 Kr. for 2 og Gdr. Anders Jensen, Helsinge, 210 Kr. for en — ganske antagelige Priser.

Danske Lodshaade har i Udlandet et godt Navn som værende de solide og fortrinligt egnede til deres Brug. Rusland har saaledes i mange Aar gjort deres Bestillinger i Danmark. Forleden ankom en russisk Lods hertil og gjorde Bestillinger paa to Lodsbaade, der skal bygges hos den bekjendte Baadebygger Hansen i Skovshoved.

En smart Mand. En yngre Kjøbmand i Roskilde, der bl. a. handler med Fyrværkerisager, tilbød for nogen Tid siden i et Brev til Kristiania Magistrat at levere de Fyrværkerisager, der muligvis vare nødvendige, naar Norges ny Konge skulde kroneś. — Desværre maatte Kristiania Magistrat svare tilbage, at man endnu ikke kunde opstille Kontrakt paa det nuværende løse Grundlag. Historien er virkelig paalidelig, tilføjer „Rosk. Dgbl."

Ravfund. Chr: Hansen, Blanke Mark ved Middelfart fremviser en efter sigende Forhold mægtig Klump Rav, som han har fundet paa Vejlby Strand. Ravklumpen vejer 45 Kvint og bærer tydelige Spor af en Haand, som maaske for over 1,000 Aar siden har sat Mærke i Ravet, medens det endnu var blødt. Det hører forresten ikke til Sjældenhederne, at man finder Rav paa en ganske kort Strækning af Vejlby Strand, men det har hidtil kun været Smaastykker. Hansen har i Aarenes Løb samlet sig en anselig Samling Ravstykker, der i hans Fritid bl. a. bliver omdannet til Broscher, Hattenaalshoveder og smaabitte nydelige Træsko, der forsynes med Guldkramper.

En mærkelig Kreaturopkjøber har i den senere Tid drevet sit Spil paa Sjælland. Manden, der er 35 Aar gammel og kalder sig Sivertsen, rejser rundt til Gaardmændene og fortæller dem, at han er Repræsentant for Eksportslagteriet i Frederikshavn, og i denne Egenskab opkjøber han en Mængde Kreaturer, som han forlanger sendt til Slagteriet paa visse bestemte Dage. Men naar Sælgerne effektuerer Ordren, faar de Kreaturerne returneret med den Besked, at Slagteriet ikke fjender noget til den Sag. En Mand, som var bleven narret paa den Maade, mente, at den falske Komisionær maatte være forstyrret i Hovedet. Han tog nemlig ingen Provision og tjente altsaa ikke en Øre paa sine mærkelige Transaktioner.

Fuldmægtig Klaumann Isslandt. Forleden var fornhenværende Klaumann færdig med Afsoningen af de ham idømte 4 Maaneders simpelt Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Det var ham, der som konstitueret Politimester i Storebedinge lod en for Ildspaasættelse mistænkt Dreng bagbinde i Arresten og gav Arrestforvareren Befaling til at prygle løs paa det ulykkelige Barns blottede Legeme samt underkastede Drengen anden Tortur, indtil han bekjendte en Forbrydelse, han slet ikke havde begaaet.

En Kvinnas Pröfning

Doktorers frågor motbjudande.

Tusentals skrifva till Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., och mottaga värdefulla absolut privata råd fritt.

Det finnes väl ej något mera motbjudande för en finkänslig, ömtålig och tortnad dam än att behöfva svara en doktor på alla särskilda frågor, äfven om dessa ställas till henne af hennes

husläkare och många föredraga att lida hellre än att underkasta sig undersökningar hvilket så många läkare föreslå för att på ett intelligent sätt kunna behandla sjukdomarne; och detta är orsaken hvarför så många läkare misslyckas med att kurera kvinnosjukdomar.

Detta är orsaken hvarför tusen sinom tusen kvinnor korrespondera med Mrs. Pinkham. Till henne kunna de uppgifva hvarje symptom, hvadan hon vet mera om patientens tillstånd, än den läkare, som personligen ställde frågorna.

Läs huru Mrs. Pinkham hjelpte Mrs. T. C. Willadsen, Manning, Iowa., som skrifver:

Kära Mrs. Pinkham:—

"Jag kan med säkerhet säga att Ni räddat mitt lif och jag kan ej i ord tacka Er derför. Innan jag skref till Er och omtalade huru jag kände mig, hade jag i öfver två års tid varit under läkarebehandling och följaktligen utbetalt en massa pengar för medicíner, men allt till ingen nytta. Mina månadliga perioder voro oregelbundna och slutligen upphörde de, och jag plågades mycket af svimningsanfall, tryggvärk och nedtyngande smärtor. Jag tillskref Er om råd och emottog ett bref med nödiga instruktioner och började äfven taga Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound som återställde min helsa fullkomligt. Om det ej varit för Er, skulle jag idag ligga i min graf."

Högar af bevis bekräfta sanningen att ingen medicin i verlden kan jemföras med Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, då det gäller att återställa kvinnors helsa.

Ny Rug. Paa Nytedegnen er der allerede d. 1. August bragt ny Rug i Handelen. Den nye Rug havde givet 16 Fold.

Spritfabriken i Bildmosen. Der er nu Liv og Travlhed paa Spritfabriken i Bildmosen. Ved Brugen i Fjor viste det sig, at adskilligt kunde indrettes mere praktisk, og det Hele bliver nu gjennemgaaet og ændret. Ogsaa ude i Mosen arbejdes der. En Kolonne paa ca. 30 Arbejdere er i Færd med at udgrave et System af dybe Grøfter, hvis Indhold i Form af store Tørv opstilles til Tørring, for derefter, naar Tiden kommer, at bringes under Behandling i Fabrikens indviklede Net af Maskiner og Apparater.

Musene forsvandt, men — Lækattene, som er bleven indførte paa Fang for at fordrive de store Skarer af Studsmus, der fandtes, gjør stor Skade paa Vildtbestanden. Tidligere Aar vrimlede det i „Flodderne" af Ællinger, i Aar er der omtrent rent Bord. Selv om Lækattene maaske ikke har besørget Udryddelsen ene, har de hjulpet godt til; adskillige Ællinger, ja selv gamle Ænder er fundne bidt i Nakken, liggende tæt ved Lækattenes Huller.

Pudsel. En Mand havde forsynlig begyndt en Forretning i Randers, og overalt i Byens Blade prangede Tilbud til de undrende Randers Borgere, at man hos „ham" kunde faa 10 Pd. grøn Sæbe for 1 Kr. og et halvt Pd. Chokolade i Tilgift. Men Kollegerne i Randers var ikke helt tabt bag af en Vogn. I Forening blev man hurtig enig om, at der herefter ingen Fordel var ved at kjøbe grøn Sæbe og Chokolade hos Fabrikanten, nej, man burde hellere unde „ham" sin Søgning. Snart troppede unge og gamle op i Butiken, og alle vilde de have Sæbe og Chokolade, og „han" fik Søgning, saa det stod efter! Omsider opdagede han, hvem der havde draget Nytte af hans store Ædelmodighed, og da holdt han op med den Trafik og gik ind i sit Lønkammer og titulerede sig selv med noget uartigt noget.

The Salubrin Laboratory, 19-23 Calhoun St., Cincinnati, Ohio.

en filial af Fil. Dr. P. Håkansons berömda fabrik i Eslöf, Sverige. sänder **Salubrin** fraktfritt med express, då liqvid medföljer order för minst två flaskor. Pris per flaska (4½ oz.): **Salubrin A** (vanligt), 50 cent: **Salubrin B** (toalett-Salubrin), 55 cent. Inandningsapparat 40 cent.

DR. JOSUA LINDAHL, Mgr.

Bygger Ni? Kom ihåg att Eddys förbyggningspapp är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.